भवत्यास् तु स्वशत्या 'एव पुत्रम् उत्पाद्याम्य् ऋहं. न हि मे मद्नोत्साङ्हेतुका लोकवत् प्रजाः । छ एवं वदत 'एव 'ग्रस्य पार्वतीं वृषलद्मणः म्राविर्बभूव पुरतो ब्रह्मा शतमखान्वितः । 🚳 तेन स्तुबा स विज्ञप्तम् तारकामुरशाली श्रङ्गीचक्रे शिवः स्रष्टुं देव्याम् स्रात्मतम् स्रीरसं । 🚥 🕆 श्रनुमेने च कामस्य जन्म चेतिस देहिनां सर्गविहेदरचार्थम् अमूर्तस्य 'ठ्व तिहरा । 70 ददौ च निजचित्ते अपि सो अवकाशं मनोभुवः तेन तुष्टो ययौ धाताः मुदं प्राप च पार्वती । ग ततो यतिषु दिवसेषु एकदा रक्सि स्थितः सिषेवे सुरतक्रीडाम् डमया सरु शङ्करः । 🕫 यदा न 'ऋभूद् रतात्तो उस्य गतिष्ठ् ऋब्दशतिष्ठ् ऋपि. तदा तद्वपमर्देन चकम्ये भुवनत्रयं । 73 ततो जगन्नाशभयाद् रतविघ्राय श्रृत्तिनः वक्रिं स्मरित स्म सुराः पितामक्निदेशतः । 74 सो ज्य स्राप्तः स्मृतमात्रः सत्र् स्रधृष्यं मद्नासकं मबा पलाय देवृभ्यः प्रविवेश जलात्तरं । 75 तत्ते जो द्यामानाश्च च तत्र भेका दिवीकर्ता विचिन्वतां शशंसुस् तम् ऋग्निम् ऋन्तर्जलिस्थतं । 76